

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2009**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.12.2009. године

НАСТАВЉЕНО 03.12.2009. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09:40 ЧАСОВА

Те да се са почетком претреса касни због техничких проблема.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Те опт.Малић и**
- **Његов бранилац адв.Драгана Заклан.**

Присутни су и:

- **оштећени Велић Хузеир,**
- **те сведоци Сархатлић Адем и**
- **Сархатлић Шефик,**

а да није приступио Захић Бећир који је према достављеном изводу из матичне књиге умрлих преминуо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

И да се у наставку доказног поступка саслушају сведок оштећени Велић Хузеир као и сведоци Сархатлић Адем и Сархатлић Шефик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Велић Хузеира. Добар дан господине Велићу.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Велићу, име вашег оца је?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јусуф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: 1932. године, 04. октобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобар?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању, пензионер?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где живите?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Сански Мост, опћина Стари Мајдан, околица Санског Моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте према нашим подацима господине отац пок.Велић Рефика?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок оштећени Велићу Хузеир са подацима као са записника о саслушању пред Кантоналним судом у Бихаћу од 06.07.1998. године, упозорен, опоменут, те заклет:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Велићу да ли сте писмени?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па добро, кад сам ја био као дете ишао само оно у онај други рат, други рат био сам пошао у школи па је онај рат прекинуо ме, Други светски рат, е онда сам наставио оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли можете прочитати текст заклетве за сведока ту је на пулту?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Можем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете прочитати. Добро.

Заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Господине Велићу саслушаћемо вас као сведока.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо вас као сведока, ми смо вас позвали данас овде у суд у два својства као оштећеног, јер ви сте отац покојног Велић Рефика и као сведока као лице које има, које нам можда може пружити неке информације, знате.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Немам ја шта тамо или вамо, него оно што јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све чега се сећате дужни сте нам верно пренети, ништа не смете да прећутите.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте гласно текст те заклетве. Гласно, гласно, на глас.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Говорићу само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала. Господине Велићу.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Само требате ме разумити мало сам узбуђен. Нисам добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, разумем потпуно. Господине Велићу да ли ви знате коме се овде суди и због чега?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Суди се овде, због чега прво да кажем, убио ми је Малић Ненад од оца Младена син, мога сина Рефика права и здрава чиста као цивила и Грбић Хусеина комшију, мога сина колегу. Убио га је пред кафићом у Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам ви знате рећи о томе?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја нисам знао да је мој син убијен док није освануло јутро то је било нешто навечер око 18 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја нисам смио отићи тамо он је тражио да га неко превезе до Градишке за новац од ових што су били у присуству, били су православне нације и био је Малић Ненад, био је Инђић Миле син Пере, кафић је био од Мркшић Љубе син, звали су га надимак је имао Циго и били су Ћолдић Есад син Хасе, очевидац и они су једва утекли, било је и њих да побију. И био је Кемо Хаџалић, син Сафета и он је био у присуству. Био је Неџад Авдагић син Мухамеда, ти су били сви, а ти очевици убиства извођењу убиства. Малић Ненад казали су ми они, ја нисам био очевидац, да га је стегао под руку, извукао вани и само су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам испричајте дакле кад се то дешава, кад сте задњи пут видлеи вашег сина и како сазнајете и од кога шта сазнате у вези његове судбине?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Е овако. Има дан 21. понедељак је био дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21.?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Понедељак, у децембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Децембар?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Мој је син отишао у Сански Мост, била је пијаца, да себи нешто припреми и намјеравао је видео је да мора некуд да се сели и да нема од тога ништа. И колега његов Хусеин Грбић који је исто био на лицу места, са сином скупа. И они су са Санског Моста кренули и отишли су пред кафић да нађу некога од православаца који ће их пребацити до Градишке за новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али откуд ви то знате, ви нисте присутни? Ви нисте са њима тада?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да, нисам ја, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да су они дошли ту пред кафић баш због тога, а не да сврате да попију пиће?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: То су ми казали Чордић Есад син Хасе из Старога Мајдана. Он ми је то казао, он је био ту на лицу места очевидац. И они су њега, шта знам ја како је то било разумио сам тако по причи њиховој, ја нисам видио да је Пере Инђића син Миле, да је узео блузу, он је војно лице био, он је могао то и спречити, узео блузу и заклонио, онај је пунио пиштољ, тако ми је објаснио. И да су, он је њега извео и убио, мој је син имао уза се нешто новаца, нешто око 3.000 ДМ и биле су ушивене у хлачама у горњем дјелу хлача, ушивене унутра у поставу, хлаче су биле ове футроване, оне пуњене, било је хладно. И они су убили мога сина, убили су Грбић Хусеина комшија је колега мог сина. То сам све од других чуо, али нисам знао да је мој син убијен док није свануло дан, кад је свањивало око 7 сати то је туда било, ја сам изашао из страже, ђе, шта, како, нема га у кући. Кад је било нешто око тога убиства самога могу вам рећи и то, али то можда није ни важно, тргало ме нешто, као да ме трга по прстима да ме, тргало ме нешто, тако узнемирило било, тај час кад је убиство, у то време и ујутру сам ја изашао пошао да гледам где је, а били су насељени од Ливна у моме комшилуку Ђоко звани, он је Рамић, а Ђорђе је њему име као и са мном је овако фино разговарао, каже извини али морам ти рећи твој је син, да је мој син убијен и комшија тај. Како, шта, ђе, каже тамо код кафића. Ја сам кренуо тамо, нису ми одмах дали прићи, мало сам сачекао, заправо одмах успут сам ја рекао ми је Тркуља Душан из Старог Мајдана који је настањен у Старом Мајдану, живио као комшија, звао ме Велић, без имена, Велићу каже убио ти је сина Малић Војина унук, Нешо. Али је и Душан Тркуља, чујем да је умро, у Бања Луци живи фамилија, нисам ја очевидац да ли је умро или није, али тако се говори, затим ја сам отишао тамо на лице места, нашао сам сина, отишао је са мном Војниковић заборавио сам име кад ме збунило, Ибро, Ибрахим, отишао је са мном, мој је син и онај комшија убијен, моје је син видим у слепоочницу испалјено револвер, крвав је, тучен је види се морад је још има удараца, а Грбић Хусеин у грудни кош испуцо му, није одмах умро, види се да је покупио ноге и да се мало мучио, утом цјела ноћ, умро је. Затим сам ја прешао тамо а било је обезбеђење који су били ту насељени од Ливна, од Грахова, и они су чували, ту били на обезбеђењу а ја нисам питао, ја сам био и збуњен и лако ме можете разумити, они су потрчали нами и један је непознат ми пришао и пошао аутоматом да мене убије што сам ја прешао тамо. Реко доста ми је невоље па уби ме још и мене уби, ево видите ово ми је син. Овога је што је са мном био, ударио га је па га је одмах усадио на главу кундаком, био је ту, познам који је био, на обезбеђењу је био Пазин Раде, од Ливна, био је прије рата је био лугар, шумар како хоћете. Ти су били на обезбеђењу. Ја сам се враћао кући утом је комисија нека кажу да је излазила љекарска из Санског Моста и они су ваљда прегледали, гледали тамо ја имам папире од тога свега, ако треба погледати и они су утврдили

каже у насилном убијен са револвером. Нека је била докторица Љиља, не знам право не сјећам се Прошић мислим да ће бити, и она је то била главна у тој комисији. Вратили су се и онда су ишли други тражити одобрење за сахрану, укоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то све дешава кад је била та комисија? То је сутрадан?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Прексутра дан, да, тај дан кад је освануло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. У току дана?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: У току дана, а ја сам онда мислио се како шта мора имати одобрење за сахрану, јер ја не смијем радити без одобрења. Ја сам послао неке који су могли отићи у болницу и добили су одобрење, имам и сад папир са одобрењем у џепу, потпис њихов и они су касније казали, донели те папире и ја сам онда слободан био, ми смо покупили та мртва тјела мога сина и комшија и донели смо их у моју кућу. У мојој су кући преноћили и сутрадан тек смо их укопавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сахранили.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Било је нас нешто око 12 који су били присутни, били су ова два момци присутни што су дошли као сведоци, они су били ту, било их је још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били тамо код кафића?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ошли су са мном, доносили су са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доносили су?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесу, доносили су са мном мртва тјела, носили смо их на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико је ваш син тада имао година или које је годиште?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је рођен 1963. негде крајем маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ожењен, је ли имао деце?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Био је ожењен три године, па нису имали деце па су се растали и развенчали се, развели брак и касније време живио је тако неожењен, правили смо му кућу, кад се бидне оженио да има своју кућу да бидне сам и тако то, али скупа смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је избио рат на тим просторима?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Рат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: На тим просторима није било рата никава то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то време није било?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер знамо да је почело у Босни још у априлу, у пролеће?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да, али није ту код нас било никаквог рата, била је војска, била је војска, хоћемо ли рећи српска или православна како хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Била је војска али рата није било, ми смо се ућутили, предали, нема шта него код својих кућа бити, комшије су то све већином биле комшије обучени, познаници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Велићу, ви сте саслушавани код судије у Бихаћу у поводу овога?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Звала нас је она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То има 10 година и више?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Глувић, јете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998. је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тога?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Сећам се мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада рекли да је ваш син отишао са Грбићем да тражи папире за излазак, јер сте требали сутрадан да изађете организовано коновојем УМПРОФОР-а из Санског Моста, па су вам требали папири неки.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је отишао да тражи папире?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда дозволе?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је ишао да тражи папире, али није од тога ништа било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где папире да тражи?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па да тражи од некога ко има папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општину, где?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Не из опћине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: То је једно село рецимо било, требало је као сутрадан да се крене у уторак, требало је да крене конвојем да се сели, а он није успио ту ми је била ћерка која је удана, село Трнава зове се, и он није са тим ништа успио и онда кад се вратио онда је тражио те који би пребацили њега, код тога кафића, који би сутрадан пребацили њега за

Градишку, да би се он иселио, да му плати. А ја сам ишао на, судији у Бихаћ, Глувић се презива заборавио сам име, давно је било нисам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: И онда нисам потпуно ово све знао, накнадно сам сазнавао, испитивајући и мени долазећи комшије казивајући како се стрефило, како је случај постао, како је било, како је убиство било, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Разумем. Овде је сведочила ова докторка Прошић Љиљана, она је била овде у суду сведочила.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Је ли била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Она каже да је била ту исто ноћ, исте те вечери је она била тамо, није преко дана него исте те вечери одмах неколико сати или врло брзо након догађаја она је била са полицијом тамо и прегледала тела.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја вам могу казати овако, можда је она кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви њу видели?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја њу нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели тамо кад сте ви били сутрадан?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Нисам ја њу видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кафића?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Нисам никако, само су ми рекли други мени то. Ево ја имам доказ а овде сигурно има и датум кад је Љиља издала папир јер ја могу погрешити у датуму, а нећу погрешити у другоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ово је папир, овај доказ како је убијен на који начин, да је насилно убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је потврда, то је потврда о смрти коју ми имамо.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ето ту, ја мислим да ту пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је потврда о смрти коју ми имамо, Сански Мост 23.12.1992. за сахрану умрлог.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ово је доказ од суда да није жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носи датум 23.12. Да ли сте познавали овог Хаџалића?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Познавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали човека?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Знао, комшија ми, није далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са њим што причали око овога, да ли вам је он причао?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Са њим ја нисам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако са њим нисте причали?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Никако са њим причао нисам, јесам причао са овим Ћолдић Есадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ћолдић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На лицу места?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафићу?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: У кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове овај Неџад?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Неџад Авдагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдагић, је ли и он био, ја сам схватио да је и он био?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Кажу да је био и он, са њим нисам био више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим нисте причали?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Не, он је у иностранству, а дође мало али ја и не знам кад дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у иностранству?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је овај Чордић Есад?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Чордић је у Старом Мајдану, у моме мјесту гдје ја живим, Мјесна заједница Стари Мајдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син Хасе?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син Хасе?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте. Викали га Хаса, а да ли је Хасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сада ово, кад он то вама прича за судбину вашег сина?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то причао?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је прво био у Данској, па се доселио у Приједор, тамо се оженио из Приједора, приједорчанка жена му је, па је док је своју кућу оправио, доћерао у стање да може становати, вратио се у Стари Мајдан и онда ми је казивао он све догађаје које он каже да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што није дошао одмах ту исту ноћ да вам каже да вам је син убијен?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, што исту ту ноћ није дошао код вас да вам каже да вам је син убијен, тек после неколико година из Данске?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Треbate разумити да се није смело ходати, он је полупани ребара и он је доживио свега и свашта, није се смјело, није било слободно ходати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он ту ноћ је био тучен?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Тучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Каже да јесте, ја не знам, он зна. Њега кажу да је и њега хтело да убије па је он утекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познавали сте од раније овога Хаџалића?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Хаџалића познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио човек?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио, чиме се бавио?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Био је радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник био?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Радник је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, можете ли нам га описати?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Могу описати га овако, он је старости око 50 година, познам му оца, матер, браћу и остале. Он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак, плав, црн, ћелав?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је мало смеђ, мало онако средњег раста, мало нижи није висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао ишта карактеристично?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио бркове, браду, наочари?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја не знам да је ишта има од тога. И кажу да је исто и он био, да је утекао он у кукурузову башту, а да овај Чордић казује да је он, он је био кум од убојице што је убио мога сина, његов ћаћа и он су и онога дјед убојице, он је био кум њихов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: А овај Чордић ми казује да је он њега мало ошамарио и казао губи се отален куд знаш, склони се, овде твоје мјесто није е да ли је то истина, то ја не могу знати то ја само од других чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Велићу ви тада кад сте саслушавани код, ово у Бихаћу нисте помињали ни овог Чордић Есада, ни Неџада, али сте помињали и Хаџалића и неког Пашалића Аменара?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Е био је Пашалић Аменар на лицу места, али је тај Пашалић убијен на крају овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ви сте, дакле човек није жив данас.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Није жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ви сте рекли да вам је он рекао.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Је он је са мношћем разговарао одмах и после неколика дана после неког времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам је он рекао да је вашег сина убио Малић Ненад звани Неша?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он то зна, шта вам је причао?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Каже да је гледао он из купатила кроз прозор кад су га убијали испред кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његова је кућа ту?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Његова је кућа у Старом Мајдану, где и моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту близу кафића, то?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па није далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли је он могао да види ако вам је рекао?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Не, он је био у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је био у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из кафића, из?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: У кафићу је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тоалета кафића?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Био је у кафићу он, и он није смио ићи после тога у Сански Мост, њему је претио он каже тако да му је претио Ненад да ће га убити што је говорио он то што је говорио, што је говорио оно што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте тада кад сте саслушани код тог судије у Бихаћу рекли да је ваш син имао око 600 до 1000 марака, а данас кажете да је имао око 3000?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је имао око 3000, у мене је жена више знала него ја шта он има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми остаје нејасно, не питам вас ја зато да видимо да ли је имао 600, 1000 или 3000 него је проблем у разликама у казивању?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Паре су пролазне и паре се могу стећи, само животи не могу, живота више нема мога сина. Мени је за живот, што ја немам сина, што сам ја оштећен, ви можете мене лако разумети да ли имате дјецу или немате, можете разумети како изгледа изгубити сина. Човек кад има једно пиле пред кућом па му нестане није му по вољи, а сина изгубити, то ми је фришко док сам год ја жив, у мене је жена обољела и добила је шећер и боловала и у Бихаћу је одсекло јој ногу од шећера и умрла је за 2 месеца после одсецања ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви познајете Малић Ненада званог Неша?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Не знам га ја онако право рећи ја га не знам, једино би га могао препознати по фамилији, он је сличан познам његове остале као стричевиће његове, стрице, дједа његова, бабу, познавао сам свију, са њима сам био ја приближно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, у каквим сте односима били са том фамилијом?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Били смо ја и он, његов дјед, сарађивали смо, чак они су имали неке пољопривредне машине па је имао пчеларство, па смо ја и он ишли аутом куповати пчеле скупа, његов дјед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: А њега, лично њега не знам, јер кажем једино би га могао препознати по кад би поредио на основу његових стричевића, стрицова и то јер они су приближно једнаке фарбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да, он признаје да је лишио живота вашег сина и овог другог, али каже да се бранио, да је био нападнут?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он може измишљати шта хоће, само имају доказ, имају који су били на лице мјеста, што није он, како ће њега напасти кад мој син није смио тад чисто да разговара, него је само разговарао оно што је морао због чега није мого другчије што је тражио да га неко изведе из Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сетите се тог времена, је ли тада био на снази неки полицијски сат?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли грађани могли да се крећу нормално?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је било ограничење кретања од неког времена?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Било је ограничење кретања, да је било, да није било тај полицијски час, ја бих отишо ту вечер одмах и потражио мога сина, али ако нема сина, па још и ја да изгубим живот, па да направим мојој жени и мојој дјечи осталој, да направим већег још зла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли заинтересовани за то да суд Малића казни?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па нормално да јесам, како не бих, зашто сам дошо ја, ја не бих то ни покренуо да нисам заинтересован, неће ми мога сина ни то вратити, али хоће ми олакшати моме срцу и мојој души, па нека правда постоји, мора постојати, било са законске стране или са божије стране, има нешто, за мене има и од те стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли заинтересовани за то да вам он надокнади штету, јасно је да сте ви изгубили сина и да су?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја сам и за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приче те врсте мало депласиране, али постоји и та законска могућност.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја сам заинтересован и за то, ради тога ко је мени мога сина мого убити и он га убио, права, здрава, чиста у цивилству, није био неки злочин, био повучен, истину је волио, и он га је убио. Нестало ми је сина, нема сина и од тада је већ колико, 17 година ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба или, тело вашег сина и овога Грбића је преноћила су у вашој кући?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: У мојој кући, у мојој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми замерити што ћу вас ово питати, али једноставно ми се намеће, можда ће вас то мало повредити. Како је код вас обичај, да ли се тела покојника скидају па перу и потом облаче прије сахране у другу одећу?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Знате шта, низашта ми није било ни мени ни и мојој фамилији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него како је по обичају?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па како је убијен тако смо га и покопали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте га и покопали.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Тако смо га и покопали. Једино сам прегледао за новац, зашивен је тамо где је био новац, погледо да оно, зашивено је и узет новац, а у Грбића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту новца није било?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Није било ни једне марке, а Грбић је имао уза се нешто мало новца, у динарима кад је било, ти динари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У динарима. Где сте нашли тај новац код Грбића?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: То је његова жена нашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова жена нашла?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да, у мојој кући што био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је Грбић имао, да је био погођен ваш син у главу?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грбић у пределу груди?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде ово на глави се види.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова рана на глави претпостављам да се види, где је била та рана?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Слепоочница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показујете, видим да показујете на десну страну?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да вам право кажем, не могу, толико сам био нестрпљив нисам мого ја више издржати да видим и то нисам запамтио лијева ил је десна страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Али код Грбића рекосте да је у пределу груди?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте, ту је ипак одећа, нисте скидали одећу, рекосте да су тако сахрањени у тој одећи?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Види се подерана роба, како је метак, кугла и крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дакле види?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се видело неких рана у пределу главе, врата?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Било је модрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Модрица?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Као од туче, ја нисам друго видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања?

Питања сведоку оштећеном нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете господине Велићу?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па имам ја да кажем ово, да ли постоји могућност да живи свједок који је био на лицу мјеста да се могу они испитати, јер ја ово све што говорим ја нисам очевидац личнога убиства кад је пуцало, испуцало и нисам ту ни био, а ови који су били они могу казати све оно што знају, не требају да кажу ни више ни мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вам је овај Чордић рекао, где је он био?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Био је у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафићу?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: У кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, ајте нам мало, мало нам онда детаљније испричајте шта вам је он тачно рекао. Јер ево ви кажете могу ли се

очевидци, па да ли је он очевидац, да видимо да ли је он стварно видео тамо како је то било или само у кафићу што се дешавало. Они нису убијени у кафићу него.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Испред кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него испред кафића.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо иза кафића, не испред него иза.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да иза кафића, да позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам он каже?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па он каже да је он Малић Ненад ухватио мога сина испод руке и за врат, стего га и насилно га извукао из кафића и одма се чуло, мало времена прошло, прво су мало га претукли, не мало али то је било колко је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Који су извели, он исти који је изводио и његови још, било је још неких али не зна се ко је био, ноћ је била, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта вам он прича?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Он прича да је извео Ненад њега и да га је убио и да је био туди још и Фарко Грбић, и он је био туде у мјесту али и тај је у иностранству, тај није истина живио овде. Са њим нисам био никако ни разговарао нисам. Једино од свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога је прво извео, шта он каже, кога је прво?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Каже да је прво мога сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се чуо пуцањ па онда се вратио?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Испуцо, вратио се и онога другога комшију извео и тако и њега убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако вам је он причао?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Па знате како, имам два ове комшије и они су сиромашни, а ја имам мало примање, пензије нису боме никакве, ова социјална помоћ. Ако постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви дошли?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Дошли смо ми аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Санског Моста?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Из Санског Моста аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутом?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Из мога мјеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко вас је довезао?
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сва тројица заједно дошли?
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Сва тројица скупа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва тројица сте заједно дошли?
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јес и дошо је са нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватним аутом или?
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Нисмо приватним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или аутомобилом ове службе?
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Службе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службе за помоћ и подршку жртвама и сведоцима.
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јес, јес, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они ће вас и вратити?
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Они ће нас и вратити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђено вам је, преспавали сте овде, обезбеђено
вам је.
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Преспавали смо у хотелу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате све обезбеђене, све трошкове имате
покривене, тако да не знам шта можемо да вам, не можемо вам досудити
ништа јер то су трошкови због самог доласка, значи путни трошкови,
трошкови преноћишта и трошкови исхране, и сви ти трошкови су
покривени, ми то плаћамо овим установама, хотелу и коме већ треба.
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Добро, ја то не могу одређивати, ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо, досудићемо заједно трошкове.
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја сам мислио, у година сам, обољен сам,
ја ево сједим овде али имам неку трему и те слабоће, синоћ кад сам дошо је
је преноћиште, сам сам био у соби, затим је било, дошло ми је неко зло,
имао сам неких таблета, потрошио сам, мислио сам да ћу их наћи је, или да
ће ме наћи неко мртва да лежим у соби,
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће да вас пита још нешто заменик тужиоца.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да вас питам само нешто, ако сам добро разумео, то
лице за које ви говорите да има сазнања о овом догађају, да је било у том
кафићу када се то дешавало, што сте нам испричали. Да ли је то лице
уопште за све време трајања тога догађаја излазило изван кафића или је све
време било тамо у кафићу. Да ли се сећате?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јес сад по његовој причи, разумели сте шта вас
пита?
СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Кад би могли мало јаче.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е овако, тај не знам како му је име.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Есад.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Есад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чордић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је он причао, да ли је сво време док се то догађа био у кафићу или је излазио напоље па видео шта се напољу дешава? То ме занима.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Знате како, он ми је казао овако, кад је то било и почело убијати, мој је син убијен, изведе и другога комшију да убијају, шћели су још и њи два да убију, да убију четири, то је било намјерно да тај народ исели из мјеста мога ће ја станујем, то моје мјесто. Е он је, чим су видели они да они убијају, ови који су били на лице мјеста, кад су видјели шта је већ убијено, да је мој син убијен и другога извела комшију да убија, они су се разбјежали, они су разбјежали се куд који, ће се који мого снаћи, тако су ми казали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је само чуо тај пуцањ, није то видео, није био напољу.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Њему није било мјеста да он више бидне у томе кафићу ако се ради о смрти, мора бјежати ил би био у тучи. Једно, још једно, ја сам послје овога рата, у нас није било рата до '95. тек кад је Сански Мост ослобођен, у Санском су Мосту у то вријеме били Срби, из разних крајева и мјештани, и они су били и утекли су, а ми смо доселили, ја сам једно време био код Санског Моста удаљен два километра, становао, ја сам из моје куће иселио одма трећи, четврти дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овом догађају?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Више нисам имао ту мјеста, отишо сам у село Шеховце код Санског Моста два километра отприлике је удаљено од самог града, и ту сам био и тражио сам ја да иселим из Босне, али ми је дошли папири и нису одма дали излазити, прошла су три мјесеца, ти су папири изгубили важност своју, ја сам тек добио други папир и онда сам иселио се и ја из Санског Моста, потпуно, ја нисам био више у Санском Мосту, а ишо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: После и рата, после и завршетка кад смо ми вратили се у Сански Мост, ја са ишо у Стари Мајдан, он је удаљен од Санског Моста око 9 километара, и отприлике ће је ова дједовина од Малића живила и туд је био његов од тетке син, и он је Малић Ненад и његов тај од тетке син они су из једнога жбуња, из једног јаза ће је млин, воденица била, ја сам ишо запрежним колима, возио сам траву у Сански Мост, држао сам коње и краву, па сам ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватио кад се то дешава? После рата.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: После рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А па добро, немојмо о томе.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Они су ме тад изивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малић?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јес из прикрајка, и тај његов теткић, од тетке син, изазивали ме, ђе ти је син, оди вамо, нешто псовали и тако, ја нисам ни погледао на ону страну, они су тражили да ме домаме себи, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тај Малић?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ал ви рекосте да ви њега не знате него сте га само можда познали зато што знате његове?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Познао сам овог Никшић Млађу а они су увијек скупа били, они су своји били, они су мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, господине Велићу, јер ме разумете?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Да. То је било послвије рата, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него рекосте ви њега не познајете?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја само. Не знам ја њега кажем, ја сигурно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да је то тај?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Познам ја по гласу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По гласу?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: По гласу познам, јер он се мени јавио и за време рата од Никшића испред куће, Никшића кућа поред асфалта и они су имали један зид озидали обичном циглом, ћерпићом и на тај се зид сакрили и мама од малог Млађе, Мика давала је знак из баште сине вели «мали, мали дај де ми воде», а то је знак да ја пролазим туда, дал' су имали неку намјеру је л' да ме виде је л' да ме смакну, али ја нисам био сам, била је једна женска са мном, можда је и то омело и Млађу сам одма познао а њега сам мало, коса вири имао је црну коврцаву косу, лице му нисам право видио јер био је скривен као да би ја сад сакрио се, ви мене не видите, е коврцава је коса, црна коса. Друго ја немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. хвала, господине Велићу можете сести овамо и сачекати да ова двојица Сархатлића сведоче. Хвала што сте дошли.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Хвала и вами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја се надам од вас да ћете бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сместите сведока, ако желите, ако не желите можете напустити судницу, како ви хоћете. Сархатлић Адем.

Сведок АДЕМ САРХАТЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Сархатлићу.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше име и презиме?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Сархатлић Адем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца је?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Мумин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: 22.08.1963.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: У Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Старом Мајдану. Где живите?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: У Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Радник обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник. Да ли познајете овде оптуженог Малић Ненада?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Знам га добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли са њим у каквој завади?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Никад био ни.

Сведок САРХАТЛИЋ АДЕМ са подацима као са записника од 30.06.1998.године, код истражног судије Кантоналног суда у Бихаћу, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите нормално за тај пулт, видим стојите са стране. Можете и сести ако вам је незгодно да стојите из здравствених разлога, иначе по правилу се стоји, знате.

Господине Сархатлићу саслушаћемо вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сјећате дужни сте нам пренети и то верно, ништа не смете прећутати. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред вас.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Заклињем се да ћу. Извините али ћирилица је, некако не иде ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћирилица је?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли са контра стране. Добро, понављајте онда за мнош. Заклињем се.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Нећу прешутат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Сархатлићу, дакле рекосте нам познајете Малић Ненада, колико дуго се знате? Ви сте видим '63.годиште?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја. Па знам га од прије рата, има родбину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се знате од детињства?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да, да, од дјетињства, има родбину на Брдарима, Ђевар, има дида, био дид, бака и од његовог оца сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли ви знате што се њему суду овде у суду, због чега?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Њему се суди због злочина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког злочина и шта ви о томе знате, ето то нам испричајте?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Је л' могу сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, изволите.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Е вако, Сархатлић Адем, ја сам, свједочим, само ћу свједочит што сам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: И што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте чули то ћете нам нагласити.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Оно што сам видио за то ћу свједочи, а што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Малић Ненад Неша звани, у кафићу «Фортуна» Стари Мајдан, седео је те ноћи и била су ова двојица момака, било је још присутних ту, то говорим што сам чуо, тако да је извршено убиство иза кафића у Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: То сам чуо те ноћи од Ђенке Хаџалића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш те ноћи кад је то било?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Касније, једно сат и по времена, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то нам причајте, где сте били кад је дошо Хаџалић и шта вам прича.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Били смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично где сте били?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Био сам вани ко и увијек, нема пуца се, ратује се, шта ћеш, био сам вани склонут, сакривен, отишо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него јесте ли били својој кући?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Не, уопште нема, нисам био својој кући, вани сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сакривени негде?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: У грм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У грму?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Под шумом грм, близу, и онда сам ту био, чули се пуцњи, пуца се, то је мало мјесто, пуца се из аутоматских из свега, чули смо и пуцње, свакако. Након пар времена, дошо нам Џемко тај мени и реко, плаче, бјежи каже, шта је било, каже бјежи, шта је, каже тако и тако, иза «Фортуне» убијен је Кеин и Велић, и ја, каже и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви то сакривени кад вас он пронађе?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Дотрко сам као, дотрко је он мени, Џенко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, мени остаје нејасно, ви сте сакривени, нисте својој кући, него сте негде сакривени.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се кријете због рата, због тога да можда неко не дође по вас, а овај вас нађе ту где сте ви сакривени.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Трчао је, има њиве, баре, и бјежш, бјежи се, нормално да се бјежи све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћ?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Свак се крио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћ и он пронађе вас?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ту се пролази, ту су цесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ту су цесте, пролазиш и шта било, у те њиве сакриваш се, наишо и реко бјеж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, шта каже?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Каже Нешо је, ја сам каже трећи био, видео сам Велића и кренуо, мртви иза кафића, мене је плеснуо, гурнуо ме, каже а ја сам побјегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте ви даље онда урадили?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Отишо сам опет, склонио се отале даље, дошао сам пред зору кући, био сам у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: У кући сам био тај дан, шта ћу, мати, сестра, сви у кући. Знам за то читав дан је било ту, долазили су ова комисија тамо, кад су обавили то, видели смо онда, ова жена је Хусеина је дошла кући и тражила да их претјерамо тамо до куће мртве, узели смо коњска кола, отјерали смо их тамо до куће Велића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви ишли тамо до кафића?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, ви лично, да ли сте ишли до кафића?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Нисам био до кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, нисте ви тамо ишли, него где сте, одакле сте их коњском запрегом носили?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Коњска запрега, од Велића био коњ и гумер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ставили су их на гумер и дотјерали до Велиће куће, гурањем, нисам ја био сам, било нас је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али одакле?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Испред кафића «Фортуна».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам јесте ли били тамо, ви кажете нисте. Дакле, ви сте отишли до кафића, тамо су, јесте ли ви отишли до кафића?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли тамо тела лежала?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јесу лежала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то нам реците, где сте нашли тела, у каквом положају су била, то нам реците и кад је то било наравно?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Била је комисија из Сане три, четири човјека, и они су онда наредили фамилијама да се тијела однесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Од Хусеина жена је дошла код нас код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем, и ви сте отишли тамо и?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Пребацили смо их тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их нашли да леже на земљи?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јесмо, нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то, је ли то испред кафића на улици или иза кафића?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Иза кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза кафића? Како леже, у каквом положају?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Хусеин је лежао доле, а Велић је преко њега, Велић Рефик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да, један крај другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један крај другог?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја, преко оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли им главе у истом смеру окренуте а ноге у истом смеру или попреко или да вам сад не сугеришем како је све могуће? То нам пробајте мало описати како је изгледало.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Било је отприлике оно, били су ту та комисија је била, шта су вршили, обдукцију, преглед, стајали су један крај другог покривени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један крај другог покривени?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нечим?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ћебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћебетом неким, шаторским крилом, чиме?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ћебе је било, деке неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Обучени у одећи?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одећи, својој одећи?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте их где отерали?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Отерали смо их до Велића оца Рефика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кућу?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били присуствовали сахрани?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Морали дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад је била сахрана, тај исти дан или?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Није, није, након два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након два дана је била сахрана?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Дан тај било, онда су преноћили код куће и сутрада смо их отјерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели повреде на њиховом телу?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Па види се крв, види се излази крв и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? То се видело? Нисте видели ране, где су ране, код кога је од њих где рана и тако, то у том смислу?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Нисмо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте видели крв, добро. Још ћу вас једном питати па се пробајте сетити, вратити на ту њиву, или где сте већ се срели са Хаџалићем, шта вам каже Хаџалић ко је убијен, је ли вам рекао ко је убијен?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јесте, јесте, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Именом, презименом да ви знате тачно то је тај, или убијена двојица?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Грбић Хусеин и Рефик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да он није знао ко је убијен, него то је сазнао тек кад је после пребегао, он је пребегао овај, сутрадан је пребегао?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Од њега сам чуо и готово, и он мене не може ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже тек кад су дошле избеглице из Санског Моста, тамо у Хрватску, где ли је био, да је онда чуо, каже видео је два тела, али није познао људе, не зна ко су, и успе да побегне, то је он нама причао, успео је да побегне и после неколико дана, неког времена, кад су дошле избеглице из Санског Моста, онда је сазнао о коме се ради, именом, презименом.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете ту ноћ вам је реко именом, презименом ко је то био?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, то ми је нејасно.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: То је истина, што је истина и да сам чуо то и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви познајете неког Чордић Есада?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Чордић Есад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Из Старог Мајдана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Старог Мајдана, јесте ли са њим што причали о овом? Каснијих дана да ли сте причали међусобно?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ми кад смо давали извештај и то. Ја сам ставио Ђемку Хаџалића за сведока главног. И кад једошло, кад смо били, извештај давали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте давали извештај?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: У Бихаћу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте саслушавани у Бихаћу, код судије у Бихаћу.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро или у полицији можда у Бихаћу?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: И ми смо кренули ја и Џемко Хаџалић ту, били ту ноћ у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није био?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: И они кажу кад дође човјек можемо ли га одмах обавестити, може, и ми смо када је дошао обавестили смо га, човек је отишао давао изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли ви, да ли сте ви причали и мештани наредних дана да ли сте причали са неким шта је то било, је ли било прича тога типа, шта је то било, како су људи страдали, ко је то урадио и тако даље?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Било је, то се јавно знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Није нико крио ни од кога то, то је причао и наши људи и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви остали ту након овог догађаја, јесте ви остали и даље ту да живите.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Читаво време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читаво време сте ту били?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Читаво време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се дружили са Србима и са Муслиманима?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја се и данас дању дружим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било прича, је ли било прича о овоме?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јесте било прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се прича ко их је убио?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јавно су говорили исто ко ја вам сад кажем Малић Нешо да је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Дакле поновићу вам питање, да ли је било, да ли сте причали нешто са овим Чордићем или Чолдићем?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Чордић Есад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Р или Л?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Есад Чордић. Чордић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чордић, Чордић.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Чордић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли човек жив?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јесте жив је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живи ли тамо и данас?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Јесте, живи у Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неко, разумете да ли је неко са њима двојицом изузев Хаџалића, да ли је са њима двојицом покојних дакле Грбићем и Велићем, да ли је још неко био са њима у том кафићу где се то дешавало?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По тим причама, разумете ето то вас питам.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да, био је Есад Чордић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био са њима?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд ви то знате?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Зато што ми је он причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вам је причао?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта вам он, шта вам је он причао, ето то нам реците.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Зато што ми је причао ту ноћ да је био ту. А он је своје изјаве исто давао, исто је ишао изјављивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Бихаћ?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја не знам где је давао, каже да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немамо ту изјаву, него нам ви рецита шта вам је Чордић испричао, да је био у кафићу ту ноћ са њима?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да је био Неђко Авдагић и Фарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Неђко?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Неџад Авдагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неџад?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Авдагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдић, Авдагић?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Авдић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдић, добро. Добро и?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Грбић Фарко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Грбић Фарук? И шта он прича шта је било, како је било?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Сједили су у кафани каже, сједили су у кафићу томе, и били су за шанком и тако, ови су били доле и видели су Малић, Есад каже да лични сведок, каже ако треба ја ћу бити лични сведок,

да је извео Кеина на који начин, извео га иза «Фортуне», прошло је мало времена, онда је дошао по Велића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прво је извео Грбића?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Грбића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: И онда је Велића извео и они кад су видели хоћемо шта је то да се не враћају, побјегли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били они заједно у кафићу или?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Заједно, заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да су били за истим столом или?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Кафана, столић мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви знате тај кафић?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, је ли то велико?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Мали, мали простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има столова?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Један столић овако за шанком има и полица једна и шанк мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи тако јако мало?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Скроз мало, скроз мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле овај Чордић био био, био би тај Авдић је ли.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Авдагић Неђко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај Фарук Грбић?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Грбић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он овоме Хусеину Грбићу, јесу они рођаци?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тај Грбић?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Па рођаци, рођаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фарук?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро схватио, а нека ме сведок исправи, та лица која он помиње да су била у кафићу са овом двојицом касније који су погинули, они нису излазили из кафића него су само чули то и видели да ти људи излазе а не враћају се, је ли тако?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми молим вас када сте ви видели те вечери Хаџалић Џемка, када сте били сакривени у том грму и то све, да ли је он имао неке повреде видне по телу, по глави, да ли се то видело, да ли сте ви то видели или не?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Џемко само каже да га је плеснуо, гурнуо га од себе, ударио га и онда је побегао и каже ја сам побегао, не могу никако близу му је кућа била одмах, нема 20 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него вас пита да ли сте ви видели повреде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има повреде видне, маснице, не знам?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Није, није ту ноћ, није ту ноћ, не може, каже да га је ошинуо, плеснуо га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли га ви видите да је он повређен или не?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ма не видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми кажите, не видим, и то је одговор наравно. Реците ми тај Хаџалић Џемко, Џемал како се зове, је ли можете да га опишете како је изгледао, да ли је једноставно носио капу, да ли је имао можда браду, бркове, шта је карактеристично?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Није он имао браде, бркова никада, ни данас дан их не носи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наочаре?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Наочаре нема, једино ако их није сад ставио из Данске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада није имао наочаре?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од те двојице које спомињете по имену и презимену у том кафићу носио наочаре, ти што сте рекли сада по имену и презимену?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Грбић Фарук је носио наочаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Имао је наочаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Носио је тад наочаре?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Сархатлић Хамдија?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Сархатлић Хамдија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је то? Је ли знате некога?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Знам Сархатлић Хамдију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то? Је ли то неки ваш рођак?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Није, јесмо исто презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али нисте?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Али нисмо оно сродство и ко што има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он човек живи тамо негде или?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Сархатлић Хамдија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада, тада? Тада, тада? Тада је ли он живео тамо негде у том Старом Мајдану?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Сархатлић Хамдија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Он је био, цеста дијели, ако је тај стари човек Хамдија Сархатлић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта цеста дели од?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Од тог кафића, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог кафића?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаџалић каже да је он отишао код Сархатлић Хамдије, да је он тамо отишао, да је тамо побегао, а не да је сад бежао негде по њивама?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Добро, како каже, али није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Одбрана? Нема питања. Имате ли ви још нешто да нам кажете господине Сархатлићу?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Немам ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд? Вас су довели ови из Службе.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Овде нисам дошао ни да човека казним, тако сам човек. Волим свакога ето да не, први ми је пут у животу овде доћи у Београд. Прошао сам само једном кроз, возом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето на жалост што је оваква прилика да долазите али ето нека има и неке користи од свега овога.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Сведоку су обезбеђени трошкови превоза и боравка, као и повратка преко Службе овог суда за подршку жртвама и сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Сархатлићу можете сести, можете ићи.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Могу ли само још једно питање. Овај брат сад што је, он је рођени мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. То је ваш брат рођени.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ја, али он има епилепсију и то, мислим он ће доћи али само, биће Велић ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Велић ће бити ту, овај стари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту је.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ако затреба шта, он има епилепсију, па кажем увек мора бити неко уз њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и ви што се мене тиче није никакав проблем.

СВЕДОК АДЕМ САРХАТЛИЋ: Ето. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да. Добро, можете сести. Останите. Идете по њега? Можете остати ако желите, како год хоћете, можете и ви са њим, како желите.

Сведок САРХАТЛИЋ ШЕФИК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, да чујемо пошто сте ту, наравно дозволићемо вам, седните господине Сархатлићу. Ваше име и презиме?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Сархатлић Шефик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца? Година рођења?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Рођен Мумин 29.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: 1912.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ви?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: А ја, 05.04.1959. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1959. године, отац вам се зове Мумин?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Мумин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите где, у Старом Мајдану?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Стари Мајдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и рођени?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат Адем рече нам да болујете од епилепсије?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево видим добро комуницирате, нема никаквих проблема, нека тако и остане. Да ли ви познајете овде оптуженог Малић Ненада?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Па мој школски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш школски друг, познајете се. У каквим сте односима са њим тада и сада? У сродству нисте претпостављам, а да ли сте у завади?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Па да вам кажем. Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у завади, добро.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Нисмо.

Сведок САРХАТЛИЋ ШЕФИК са подацима као са записника од 30.06.1998. године, несродан, није у завади, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сархатлићу саслушаћемо вас као сведока, дужни сте да говорите истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, дакле у обавези сте све што знате да нам верно пренесете, тачно и истинито, не морате одговарати на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле на та питања не морате одговарати.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да знате да читате ћирилицу?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не знате? Молим? Знате ли?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда прочитајте гласно текст те заклетве ту.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Сархатлићу да ли ви знате што се суди овде Малић Ненаду?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Оно што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: И што сам лично радио, што сам обављао, знам да сам лични сведок да сам убијене копао и преносио у гробнице, то сам лични сведок, а што сам чуо а нисам видио од Аменара Пашалић ту ноћ, када је дошао да обавјести да су убијени Велић Рефик и Грбић Хусеин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вама каже Пашалић Аменар?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Аменар. То сам чуо ту ноћ одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд он то зна шта вам каже, је ли он био тамо?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Па ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је он био, из те његове приче шта бисте дали закључити?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Он је, колико је навео да је он био ту ноћ у WC-у када је чуо пуцањ иза кафића тога. Е, тако ту је мало кратко време био, тако је дошао и ту ноћ рекао убијена су та двојица. И то се сутрадан ништа није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам ишта ближе причао како је то било?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не, не, он је био каже у WC-у и само да су убијена, изведена и убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта каже је ли видео из тог WC-а кроз прозор? Да ли је што видео или је само чуо пуцањ?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Он каже колики је био тако да је видео да је пуцањ чуо а сад сутрадан кад је оно освануло, мало затајило онда је било истина да су убијена двојица, онда смо чули од тог Џемке који је, каже, требао бити убијен, лични свједок који је преживео, тај Хаџалић Џемал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сте ви од њега чули?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, сутрадан?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Сутрадан, одмах се то проширило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам он каже?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Он је тако рекао како су изведена тако њих двојица да су на врата били у томе кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам он прича?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: То је било кратко, мислим нисмо ми имали пуно контакта да се ми састајемо и да се оно групишемо одмах смо сумњиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сархатлићу, пошто ви причате, пошто ви те ствари нисте видели, него нам причате приче из друге руке.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не, ја говорим шта сам чуо од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, онда је важно да нам кажете тачно шта сте чули, по најбољем сећању наравно, шта сте тачно чули?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: То сам чуо од њега да су убијени и тако да је онда он рекао «ајде и ти», Малић Ненад је рекао «ајде и ти излази».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам он рекао да су извођени људи напоље?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам каже Хаџалић.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Јесте Хаџалић Џемал он је то рекао да је и он требао и у томе каже да је успео изаћи из тога кафића и побјећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад из те његове приче шта ви закључујете да ли је он то био тамо у кафићу или испред кафића па то гледао како се изводи један па други или оба истовремено или је то гледао из своје куће или с улице?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не, не, он је исто ту био, не знам ја то, не могу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви закључили из те приче?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не могу вам ја рећи, то сам чуо, нисам видио да је још био туде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, онда се не разумемо. Господине Сархатлићу, ви ми причате причу, ја је слушам, ја закључујем да ви тамо нисте били. Шта сте ви закључили је ли човек тамо, је ли човек био тамо, одакле је он то гледао?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Па у њега је кућа ту испред кафића тога Џемко, комшије ту преко пута одмах кафић близу и ту су они били у кафићу, тако по његовој причи, још има који је био Грбић Фарко, Неџад Авдагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авгадић или?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Авдагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Авдић?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Авдагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдагић?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неџад и он исто био тамо?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Неџад и Чордић Есад, Есо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви причали са њима?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Ту је он лични сведок, исто потврђује да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Есо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада потврђује?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: И сада потврђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жив је.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Жив је, дошао је туд из Данске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ће живи?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: У Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живи у Старом Мајдану?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Авдагић?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Е, сад не знам или је у Шведској или је у Данској, знам да је Џемко у Данској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: И Фарко Грбић ту он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фарук?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: И он дуже време није долазио у Стари Мајдан а исто се одселио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је негде у иностранству?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Негде, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је овај Пашалић Аменат?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Пашалић на крају 1995. године убијен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је убијен, није жив?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да. Његово сам тјело исто вадио са подвадаче, преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, једино је овај Чолдић, Чордић, Чолдић или Чордић?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Мало ја ово тврдо «Ч» и «Ћ» мало али Чордић Есад, Есо, син Хасаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино је према овоме тамо у Старом Мајдану.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Једино он што је сад ту мјештанин ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е, сад нам причајте оно што ви лично видите и запажете лично?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Ово што сам лешеве носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било, кад се то дешава, сутрадан, је ли?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току дана?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: У току дана знали смо да су убијени али нисмо ми ишли по те лешеве пошто није тај дошао да услика пошто је силна војска била њихова, нису дали прићи док се не обави нека, утврди сликање, не знам како то иде и тако. Е, онда причи од оца Велића Рефика да су отишли он и ова супруга од овога Грбић Хусеина отишли иза да виде, кад су отишли нигде никога није било само њих двојица да су лежали. Е, у томе је онда он пренели су их тамо једног по једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте то помагали?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ваш брат нам рече да он јесте?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био иза кафића и да је помогао да се утоваре у нека кола запрежна?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Ја сам њих опремао колко гробнице пошто је нас било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то после куће?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да после и онда смо ми кад смо копали гробнице онда испред куће ја сам њих товарио у коњска кола са даскама и тако да смо без коња, није било коња, ми смо организовали и гурали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли погледали лешеве, да је то било у тој непријатној ситуацији да?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Јесте његова мајка је погледала кад су били платама покривени, у једној је било више плате, овако прошло кроз плату крв, а у другога овог Хусеина преко прса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви да ли сте кад сте лешеве?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Они су били у томе умотани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били умотани већ у платама?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: И онда смо ми, у њега је мајка дошла, одгрнула одоздо, ону плату заврнула и скинула од овога сина Рефика тренерку до пола и каже имао је пара, каже да изађе на комбајн ако га могу да га пребаце. Ја нисам видио, она је тражила, није нашла, а супруга од овога Хусеина она је узела, у фармеркама он је био нашла је у џепу нешто више ситних пара и нашла шибицу и кутију цигара. У једној руци било је траве и земље, шта ја знам је ли био жив, је л' се вртео, како је то било кад је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви све у свему ви нисте видели лешеве а да нису покривени?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Покривени су били, а нисам их видио голе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: То сам преносио и копао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је Хаџалић причао онако у детаље шта је са њим било?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не, пошто је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је рекао само требао сам и ја бити?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Јес, он је рекао да није побегао «требао сам и ја бити».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је причао шта се то њему дешавало, разумете?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не, ништа, то је кратко било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било везано за њега?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Само кратко, у томе је тај комбајн отишао тако да су се они онда иселили, отишли, тако да смо ми сами радни вод који смо ми били, који нису били могуће да изађу били смо ту пресељени, били смо обављали њихове задатке што су наређивали и тако, био сам свако по ратиштима, по логорима, био све да сам толико баш и несвестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, ми смо саслушали Хаџалића овде у судници и он каже да он тада није уопште знао о коме се ради, ко су двојица убијени,

видео је два тела и требао је и он да буде, по његовој причи наравно, али да није знао о коме се ради, а ви нам кажете да је вама рекао да су то баш ти и ти именом и презименом?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Он је рекао да је требао бити и он убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ви нам рекосте да вам је он рекао тачно ко је убијен?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Џемко Хаџалић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Па вјероватно да је био ту са њима док је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете ме. Ви кажете да је он вама тада рекао да су убијени Грбић и Велић, али он нам је рекао, Хаџалић нам је рекао кад је сведочио у овој судници, он нам каже да он тада није уопште знао ко су људи који су убијени него тек је сазнао неколико дана касније кад су дошле неке избеглице из Санског Моста у Хрватску, не у Хрватску него где је избегао, није битно.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: То је одмах ујутру смо чули такав извештај од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само проверавамо да ли сте могли од њега да чујете име и презиме убијених?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Од њега само комшија рекао је тако, рекао да су убијени, значи нас није било ту у томе Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Занима ме само да ли сте ви причали са Есадом тим, како ви кажете Есо, како му беше презиме Чордић или како беше, јесте ли причали ви с њим о томе шта се дешавало у том кафићу?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Господине суде, ја да сам мислио скупити податке и нешто, оно што не знам и што нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он вама причао?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Он је само тврдио иза тога и неки дан да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неки дан, значи причали сте и прије неки дан?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Па неки дан кад смо ми добили позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте добили позив онда сте причали са њим? Шта вам каже?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Он каже да је он био лично у томе кафићу и ту ситуацију да он зна најбоље ко је био и шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа друго?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Ништа друго, тако смо обавјештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је Хаџалић изгледао тада?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Хаџалић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Да ли је носио наочаре? А неко други од ових тај Есад или овај Грбић или овај Равдагић?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Фарго Грбић он јес имао носио наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носио наочаре?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Трошкови доласка сведоку су обезбеђени преко Службе суда за помоћ и подршку жртвама и сведоцима.

Једино ако не губите? Јесте ли ви запослени?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте запослени?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Нисам, од 1992. године нема посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не губите неку зараду због овога?

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сархатлићу, хвала што сте дошли у суд, можете ићи.

СВЕДОК ШЕФИК САРХАТЛИЋ: Хвала вам. Да ли се могу поздравити са комшијом својим школским?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам ништа против, ако он жели да се поздрави с вама ништа ја против немам. Господине Велићу, желели сте и ви нешто да нам кажете? Изволите приђите овамо да бисмо вас чули и да би се ово све забележило.

Сведок оштећени ВЕЛИЋ ХУЗЕИР

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Заборавио сам ја питати на основу чега може да побија убица оно што је он урадио зло, је л' изјављива он то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вам рекао како се брани, то је његово законско право. Законско право оптуженог је да се брани, да се брани на начин како сам сматра да треба да се брани, да се брани и ћутањем, да се брани и истином, да се брани и неистином, то је све законско право некога ко је оптужен а на тужиоцу је да покуша да докаже суду да ли је он то урадио или није. Добро?

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Не може да докаже ни на какав начин, урадио је шта је урадио, а нека он помисли и на његовог сина, да је неко његовог сина убио, ђаво га поштеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово схватамо као примедбу на одбрану оптуженог.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Не може се доказати јер имао је велики кукавичлук, нељудства, није замишљао нимало на поштење, није замишљао, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Велићу. Седите.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Ја за моја два, надам се ова два закон и правда и ви да ћете деловати онако како је заслужио, јер мени је жена отишла, она је била мекша од мене, оболела је, отишла је, умрла је, одсекли јој ногу, добила је шећер, ћерка, син, сви остали ми смо сви повређени и оштећени. Ето ја не могу друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете сести.

СВЕДОК ОШТ. ХУЗЕИР ВЕЛИЋ: Је л' готово, није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо прочитали оптужницу Кантоналног тужилаштва у Бихаћу и извод из матичне књиге умрлих на име Захић Бећира.

Да се прочитају:

- **Оптужница Кантоналног тужилаштва у Бихаћу пословни број КТ. 80/98 од 12.03.2002. године, те**
- **Извод из матичне књиге умрлих на име Захић Бећира.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будући да је Захић Бећир, дакле умро, то је довољан основ законски да прочитамо записник о саслушању овог сведока пред Кантоналним судом у Бихаћу. То је било у мају месецу 1999. године. Шта кажу странке везано за ово, за овај записник? Не противи се одбрана? Молим, ви се противите? Добро. Одмах ћемо онда да расправимо и везано за записник о саслушању сведока Мршић Момира пред Војним судом у Бањалуци, то је било 02.11.1993. године у спису број Ки. 385/92. Мршић Момир је негде у САД, прочитали смо онај допис полиције из Федерације БиХ из кога произилази да је Мршић Момир на непознатој адреси у САД, да ни његова мајка нема контакт адресу а чули смо и од његовог рођака сведока Горана Дошеновића такође да су његова сазнања у том смислу да је негде на непознатој адреси у Сједињеним Америчким Државама. Дакле, ми ни до тог сведока извесно не можемо доћи јер немамо начина да прибавимо његову адресу ради позива за сведочење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем да се чита исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Противите се, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на оно прво, шта предлажу у односу на оно прво, Захић Бећира шта да радимо с његовим исказом да ли да га издвајамо или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, право је одбране да се противи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али не знам шта, шта да радимо с њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине је сагласан да се прочитају записници о саслушању сведока Мршић Момира од 02.11.1993. године и Захић Бећира од 31.05.1998. године, а одбрана оптуженог се противи читању ових записника, па суд у смислу одредбе члана 337 став 1 тачка 1 ЗКП, доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочитају:

- **записник о саслушању сведока Мршић Момира од 02.11.1993. године, из списка предмета Војног суда у Бањалуци, пословни број Ки. 385/92, те записник о саслушању сведока Захић Бећира од 31.05.1998. године пред Кантоналним судом у Бихаћу, у предмету пословни број Ки. 11/98.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега замениче, да ли и даље остајете при предлогу да се чита исказ вештака у том предмету пред Кантоналним тужилаштвом вештака Ракочевећ Мирослава, будићи да смо ми на те околности саслушали др Зорана Станковића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остајем при том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине остаје при предлогу из оптужнице да се у доказном поступку прочита и записник о саслушању вештака Ракочевећ др Мирослава од 03.06.1999. године, у предмту пословни број Ки. 11/98.

Шта каже одбрана?

А бранилац оптуженог се овом предлогу противи и сматрајући да је вештак доступан суду да се у том случају овај записник не чита него да се сведок позове и непосредно саслуша.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог заменика Тужилаштва за ратне злочине да се прочита записник о саслушању вештака Ракочевећ др Мирослава, будући да је чињенично стање у овом делу расправљено у потпуности читањем писмене документације те саслушању вештака Станковић др Зорана.

Питам странке да ли имају нових доказних предлога? Ви немате. Шта каже одбрана? Нема ни одбрана.

Странке сагласно изјављују да нових доказних предлога немају.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ЈЕ ЗАВРШЕН

Па се прелази на

ЗАВРШНЕ РЕЧИ СТРАНАКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је 11:20. Ја сам најавио да се спремите за завршне речи оно у новембру кад смо имали. Не, никакав проблем није, дакле, да ли хоћете да наставимо данас одмах у континуитету, ако хоћете да проценимо колико нам треба јер и ми имамо неких својих обавеза или да наставимо сутра?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам спреман данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спремни одмах данас? Колегинице, шта ви кажете?

АДВ. ДРАГАНА ЗАКЛАН: Судија, ја бих сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда у том случају ћемо наставити сутра.

На тражење браниоца оптуженог адв. Драгане Заклан, а у смислу да се завршне речи странака изнесу 04.12.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес СЕ ПРЕКИДА и наставиће се:

04.12.2009. године, са почетком у 09:30 сати,

судница бр. 4, зграде овог суда

што присутни узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА